

§ 117 Medieutredning

DAG SANDAHL:

Herr ordförande! Igår uppsökte jag kamraten som företräder det stora partiet iförd röd tröja. Jag tyckte att det var väl ändå ett tillräckligt gott sätt att försöka rådfråga honom om arbetarrörelsens stora ikoner. Säger man [*gramski*] (Gramsci) eller någonting annat, men han sa [*gramski*], så jag säger [*gramski*]. Om man sedan säger något annat på italienska så bjuder jag på det.

Gramsci skriver, ”ingen publikation kan ersätta en tänkande hjärna”, eller ex novo, ge upphov till intellektuella och vetenskapliga intressen där det bara finns intresse för fikaprat eller där man tänker att livet är till för att roa sig och ha kul. Det var väl rätt tänkvärt. Men vi är ju inte sådana som roar oss och har kul och ägnar oss åt fikaprat. Vi vill ju veta vad livet går ut på och därför ägnar vi oss åt publikation.

Det är faktiskt en halv generation sedan, femton år sedan, en medieutredning tillsattes, och just nu tuggar det utför med alla våra tidningar. Utskottet säger att det händer så mycket och så snabbt, att det är ingen idé att försöka ta reda på vad som händer, eller vad nu utskottet säger. Man dömer papperstidningen till döden, och samtidigt kan man gå in i vilken tidningsaffär som helst och se drivor av tidningar om hundar, katter, jakt, mode, heminredning, militära vapen och krigsmakter i olika delar av världen. Det finns ingen ände på det myckna tidningspublicerandet. Men våra tidningar, Kyrkans tidning, har dragits ned till att bli en intresseförening för de närmast sörjande och är väl inte uppe i 30 000 exemplar längre. Jämför med Vår kyrka, som på 1950-talet var över 60 000 exemplar. De andra tidningarna, Kyrka och folk, får väl chefredaktören berätta om hur stor den är. Svensk Kyrkotidning blev månadstidning. Halverad utgivning var förr i världen veckotidning, Svensk Pastortidskrift, varannan vecka. Svensk Teologisk Kvartalsskrift kommer, om den alls kommer, året efter. Den skulle ha kommit.

Hela branschen är urvattnad. Borde vi inte veta någonting mer om detta? Har vi inte tappat hela vår gemensamma informationsdelning när vi inte har några tidningar? Ja, sannolikt. Vore det inte värt att ta reda på lite mera om vad som sker i det som synes ske och vad vi vill göra. Här är alla intressen uppdelade på olika händer. Jag tycker att det är djupt olyckligt. Man svarar att det finns på nätet, det finns bloggar, och det vet ju alla, och så finns det tidskriften Evangelium på nätet. Men det är inget gemensamt forum för debatterna och ingenting som sträcker sig utanför kretsarna av de intresserade eller de närmast sörjande.

Den snabba medieutvecklingen är ett faktum och branschen är i kris. Vi behöver inte göra någonting förrän det blir katastrof, men problemet är att när det är katastrof kan vi ingenting göra. Här gäller det att ligga i framkant. Medieutredningen, som jag föreslog, var ett sätt att försöka fundera över, var är vi nu och vad ska vi göra. Min bror brukar säga, att det finns frågor som man inte behöver bry sig så mycket om, för de problemen löser sig själva. Och det är ju sant. Men ingen kan då ta ansvar för dem.

Jag föreslår en medieutredning och vidhåller bifall till motion 2014:31.

SARA WALDENFORS:

Herr ordförande och ledamöter! Jag representerar Kyrkolivsutskottet.

Förslaget innebär att tillsätta en medieutredning, och utskottet delar motionärens åsikt om att medielandskapet har ändrats mycket men också att det ändras snabbt. Utskottet anser även att strategin för digital kommunikation och närvaro som kyrkostyrelsen antog i mars 2013 är ett sätt att möta det nya medielandskapet. Med

tanke på att utvecklingen sker så snabbt tänker utskottet att en utredning hinner bli gammal innan den ens har hunnit komma till skott och klarhet.

Jag yrkar avslag på motion 2014:31.

DAG SANDAHL (REPLIK):

Låt mig bli personlig. Min mamma var läkare. Om en sjukdom hade ett snabbt förlopp var det inget argument för att inte göra någonting. Om jag skulle säga till min regementschef att nu kommer en invasionsstyrka så fort att vi inte hinner göra någonting, vi lägger ner det hela. Han hade då skjutit mig ställd mot en mur, och det hade han gjort rätt i.

ROLAND JOHANSSON:

Herr ordförande! Innan jag åkte hemifrån i söndags såg jag på teve. Det är gudstjänst varje söndag och det är en väldig förmån vi har i Sverige att den publika televisionen sänder gudstjänster. Den var emellertid så annorlunda. Ni kan se den på webben, SVTplay, och ni kommer att bli väldigt undrande om det här är framtidens gudstjänster. Ja, det kanske är det. Det var från en fri kyrka som håller till ute vid Arlanda har jag förstått, men också nu har stora samlingar i Stockholm med några tusen gudstjänstbesökare varje söndag. Det var också ett inslag från deras söndagsskola. Det var alltså en helt ny form av att använda mediet. Jag tänker då medieutredning, och Dag talar här om hur tidningar läggs ned.

Jag har ett enkelt förslag och yrkar bifall till motion 2014:31. I utskottsbetänkandets sista stycke står: Utskottet anser att kompetens och resurser för detta bör finnas på kyrkokansliet hos de strategier som finns på kommunikationsavdelningen. Med tanke på de strategier och resurser som redan finns föreslår utskottet kyrkomötet att *bifalla* motionen (jag har ändrat, det står avslå).

Det skulle behövas en ny expert på kyrkokansliet – jag hoppas att pengar kan tas fram till det – som är kunnig i det nya rörliga bildsystemet som visas både på våra små apparater och teveapparater. Den nya experten skulle tillsammans med kommunikationschefen och kanske Dag Sandahl bilda en grupp som får till uppgift att ta fram en mediestrategi som kan presenteras för kyrkomötet år 2015. Det behöver inte vara svårare än så. Vi behöver titta på nuläget, och vi kanske måste göra en ny medieutredning om några år igen eftersom allt händer så snabbt.

Även om kyrkomötet säger nej till motionen, det blir kanske så, så har kyrkokansliets och kommunikationsavdelningens personal hört mina tankar. Jag hoppas att det kan komma till stånd, så att vi nästa år får på våra bord en ny medieutredning.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 162.